

Sygn. akt II CSK 26/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa [...] Szpitala [...] w Ł.
przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia - [...] Oddziałowi Wojewódzkiemu
w [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 lipca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 3.600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, istotne zagadnienie prawne, jeżeli miałyby stanowić przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania po myśli art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinno występować w rozpoznawanej sprawie i dotyczyć zarówno podstawy prawnej, jak i faktycznej wydanego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11 - nie publ.).

Zagadnienie sformułowane przez skarżącego, tj. problem określenia przesłanek zastosowania art. 388 k.c. w zw. z art. 917 k.c. pozostaje bez związku z ustaleniami dokonanymi przez sąd orzekający w sprawie. Sąd Apelacyjny nie zanegował możliwości zastosowania art. 388 k.c. również w przypadku zawarcia ugody, lecz na podstawie oceny materiału dowodowego zgromadzonego uznał, że przesłanki zaistnienia wyzysku nie zostały spełnione w konkretnym stanie faktycznym.

Odnosząc się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, należy podkreślić, iż o jej spełnieniu można mówić wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiste naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z brzmieniem przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.). Okoliczności wskazane przez skarżącego nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia, bowiem dowód z opinii biegłego mógłby wskazać tylko

różnice rachunkowe pomiędzy kwotą stanowiącą przedmiot ugody, a kwotą, jaką Narodowy Fundusz Zdrowia musiałby świadczyć, gdyby wykazano, że wskazane świadczenia stanowiły świadczenia ratujące zdrowie. Nie mógłby jednak rozstrzygnąć o obecności przesłanek koniecznych dla stwierdzenia wyzysku.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że wskazane przez skarżącego przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]